

ת"פ 57270/05/13 - מדינת ישראל נגד מהראן ערמין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 57270-05-13 מד"י נ' אילוז ואח'

ת"פ 47193-05-13 מדינת ישראל נ' ערמין

ת"פ 22915-08-14 מדינת ישראל נ' ערמין

בפני
בעניין: כב' השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מהראן ערמין (עציר)

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשורה של עבירות סמים ועבירה של החזקת נשק.

ת"פ 57270-05-13

בתיק זה הורשע הנאשם ב-3 עבירות סחר בסם.

על פי אישום מס' 1, ביום 14/8/12 סיפק הנאשם, יחד עם שניים אחרים (אחד מהם קטין-א.ח), סמים מסוג חשיש במשקל 93.35 גרם לשוטר סמוי (להלן: "השוטר"), תמורת 2,300 ₪.

על פי אישום מס' 4, ביום 27/8/12 מכר הנאשם לשוטר, יחד עם אותם שניים סמים מסוג חשיש במשקל 97.81 גרם תמורת 2,500 ₪.

על פי אישום מס' 5, ביום 2/9/12 מכר הנאשם לשוטר סם מסוג חשיש במשקל 98.41 גרם תמורת 2,400 ₪.

ת"פ 47193-05-13

עמוד 1

בתיק זה הורשע הנאשם ב-2 עבירות סחר בסם ועבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

על פי אישום מס' 1, ביום 28/8/12 במלון רמאדה בירושלים, בעקבות תיאום טלפוני בין שוטרת לבין הנאשם, מכר הנאשם לשוטרת סם מסוג חשיש במשקל 1.98 גרם תמורת 50 ₪.

על פי אישום מס' 3, ביום 8/5/13 סמוך לקפה ארומה בקמפוס הר הצופים בירושלים מכר הנאשם לסוכן משטרתי סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.2 גרם תמורת 200 ₪.

על פי אישום מס' 5, ביום 22/5/13 בתחנת דלק בצומת פת החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג אוקסיקודין במשקל 1.26 גרם שלא לצריכה עצמית.

ת"פ 22915-08-14

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירה של החזקת נשק בכך שביום 12/8/14 החזיק בביתו שבראס אל עמוד רובה צייד, קנה של רובה M, 4-16 תרמילים נקורים של רובה צייד, 8 כדורים של 5.56 מ"מ, כדור אחד של 7.62 מ"מ, נכ 100 כדורי ציד מסוגים שונים.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני התביעה

בטיעוניה לעונש התמקדה התביעה בעבירות הסמים שביצע הנאשם, תוך התייחסות לנסיבותיהן ולריבויין וטענה למתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשים בעבירות הסחר בסם והן בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

התביעה מפנה לפסיקה ועותרת להשית על הנאשם עונש מאסר כולל שלא יפחת מ-36 חודשי מאסר, זאת לצד מאסר מותנה, קנס, פסילה מלנהוג ופסילה מותנית.

טיעוני ההגנה

בפתח טיעוניה לעונש מתייחס הסנגור לעיתוי ביצוע העבירה של החזקת נשק, שבוצעה בתקופה בה שהה הנאשם במעצר בית בגין עבירות הסמים שביצע, ובמקביל להשלמת בגריות והוצאת תעודה של מפעיל עגורן. הסנגור מציין לקולא כי מדובר ברובה ציד שנרכש בשל התלהבות רגעית של הנאשם מהכלי, ולא מתוך כוונה פלילית.

לדברי הסנגור, מתחם הענישה בעבירות החזקת נשק נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר ו לפיכך מבקש להשית על הנאשם בגין כל העבירות עליהן עומד לדין, מאסר בן 10 חודשים בניכוי ימי המעצר שריצה

הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם רווק יליד 2/12/1992, הבכור במשפחה המונה זוג הורים גרושים ו-4 ילדים. טרם מעצרו התגורר עם הוריו בשכונת ראס אל עמוד ועבד במשך כ-3 שנים בתחום הבניה כנהג עגורן.

הנאשם סיים 11 שנות לימוד. במהלך לימודיו נאלץ לשלב עבודה על מנת לסייע בפרנסת משפחתו, דבר אשר גרם לדבריו, להתדרדרות בהישגיו הלימודיים. בהמשך, הצליח הנאשם לעבור בהצלחה את מבחני הבגרות.

הנאשם מקיים קשר רחוק עם אביו, ואת אמו עמה התגורר טרם מעצרו, תיאר כאישה חזקה וחמה, עמה הוא מקיים קשרים תקינים וקרובים.

הנאשם עצור מיום 3/12/14, ותפקדו בבית הכלא מתואר כתקין. הנאשם משולב בכיתת חינוך, ושולל קיומו של רקע פסיכיאטרי, אובדני או התמכרות. בדיקת שתן שנערכה לנאשם מעידה על ניקיון מסמים. כיום נמצא הנאשם בקשר עם עו"ס הכלא ופונה אליו בעת הצורך.

הנאשם נטל אחריות מלאה על העבירות עליהן עומד לדין. בהתייחסו לעבירות הסחר בסם הסביר כי תפקידו הסתכם בתווך וכי לא קיבל כל רווח מכך, אלא התכוון ל'עשות טובה' לספק הסמים.

בהתייחס לעבירה של החזקת סמים שלא לשימוש עצמי טען כי ייתכן שהסמים שנמצאו ברשותו שייכים לאנשים שנסעו ברכבו, לפני שנעצר על ידי המשטרה, וביחס לעבירת החזקת נשק הסביר כי קנה את הנשק מחברון, מבלי שתכנן מראש לרכוש נשק וללא כוונה פלילית.

שירות המבחן התרשם כי לצד נטילת האחריות והבעת החרטה, הנאשם נוטה לצמצם את חלקו במטרה להפחית מחומרת מעשיו. כן סבור שירות המבחן כי לנאשם נטיה לפעול באימפולסיביות, תוך קושי בוויסות דחפיו, וללא שקילת חומרת מעשיו והשלכותיהם.

הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום:

שירות המבחן מתאר את הנאשם כבעל דימוי עצמי נמוך, ללא תמיכה משפחתית, אשר מגיל צעיר חווה נטישה מצד אביו. אמו, הדמות המרכזית בחייו היתה עסוקה בסיפוק צרכיו הפיזיולוגיים בלבד ואף התקשתה להציב בפניו גבולות. על רקע זאת, בין היתר, חבר הנאשם בנעוריו לחברה שולית.

נתוני האישיים כמפורט לעיל, כמו גם, ריבוי העבירות ונטייתו של הנאשם לפעול באימפולסיביות מהווים להערכת שירות המבחן גורמי סיכון להישנות מעורבויות נוספות בפלילים.

לצד זאת, מעריך השירות כי בהיותו של הנאשם נעדר עבר פלילי, בעל אינטליגנציה תקינה ויכולת תקשורת גבוהה, יכולותיו בתחום הלימודים וציבותו בתעסוקה, מהווים גורמי סיכוי לשיקום.

המלצת שירות המבחן

נוכח ריבוי העבירות וחומרתן ממליץ שירות המבחן על השתתף מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח, תוך מתן משקל לגילו הצעיר של הנאשם.

דין וגזירת דין

מתחמי הענישה ההולמים

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בבצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

ת"פ 57270-05-13

בתיק זה הורשע הנאשם ב-3 עבירות סחר בסם מסוג חשיש, שלוש דומות במאפייניהן, ובוצעו מול סוכן משטרה בפרק זמן מוגדר בן חודש ימים. לפיכך, בהתאם לסעיף 40 יג' לחוק העונשין ניתן לראות ב-3 העבירות מסכת אירועים אחת.

הערך החברתי המוגן בעבירות סמים הינו החובה להגן על שלמות בריאותו ושלומו הפיסי והנפשי של הציבור. רבות נאמר על הנזק שנגרם כתוצאה משימוש בסמים וסחר בהם, הן למשתמשים בסמים והן לחברה בכללותה.

בע"פ 966/94 אלי אמזלג נ' מדינת ישראל נפסק על ידי בית המשפט העליון:

"נגע הסמים אוכל באוכלוסיה שלנו בכל פה; והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהענשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי, קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח משלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים;

בע"פ 211/09 אזולאי נגד מדינת ישראל שנה וחזר בית המשפט על חומרת עבירת סחר בסמים, הנזק שטמון בעבירות אלו והצורך בענישה מרתיעה:

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד"

מנסיבות ביצוע העבירות במקרה שבפני, נראה כי הנאשם מצוי בתחום הסמים וכי אלו נגישים לו ולא שוכנעתי בטענתו כי שימש רק כמתווך ו"עשה טובה" למאן דהוא.

כמויות הסמים שנמכרו אינן מבוטלות אך גם אינן גדולות מאוד, ויצוין כי במרבית המחלטת של העבירות מדובר בסם מסוג קנביס, שאינו נמנה על הסמים הקשים.

בחנית מתחם הענישה הנוהגת מעלה כי בגין עבירה אחת של סחר בסם קנביס, בנסיבות דומות למקרה שבפני נגזר עונש שנע החל ממאסר מותנה, דרך מאסרים לריצוי בעבודות שירות וכלה בעונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח למספר חודשים כאשר חשיבות רבה מוענקת בעיקר לכמות הסם.

בעפ"ג (י-ם) 13299-02-14 מדינת ישראל נ' עזרא שמביק (מיום 10/4/14), נדון ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם שהורשע ב-3 עבירות סחר בסם מסוג חשיש במשקל של 98.21 גרם תמורת 2,350 ₪, 96.88 גרם תמורת 2,250 ₪, ו-97.94 גרם תמורת 2,300 ₪.

בית המשפט המחוזי בירושלים קבע כי מתחם העונש ההולם ינוע באותו מקרה הדומה מאוד למקרה שבפנינו, בין 9 ל-24 חודשי מאסר, ויצוין כי באותו מקרה היה הנאשם בעל עבר פלילי מכביד.

במקרה שבפני, בהתחשב במידת הפגיעה בערך המוגן, בכמות הסם, סוגו, בעובדה לפיה מדובר ב-3 מקרים רצופים, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת אני סבור כי מתחם הענישה לכל האישומים נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר.

ת"פ 47193-05-13

בת"פ 47193-05-13 הורשע הנאשם ב-2 עבירות סחר בסם כאשר המכירה בוצעה מול סוכן משטרתי ועבירה של החזקת סם מסוג אוקסיקודון במשקל 1.26 גרם, שלא לצריכה עצמית.

על פי אישום מס' 1, מכר הנאשם ל סם מסוג חשיש במשקל 1.98 גרם תמורת 50 ₪.

על פי אישום מס' 3, ביום 8/5/13 סמוך לקפה ארומה בקמפוס הר הצופים בירושלים מכר הנאשם לסוכן משטרתי סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.2 גרם תמורת 200 ₪.

על פי אישום מס' 5, החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג אוקסיקודין במשקל 1.26 גרם **שלא** לצריכה עצמית. מתחם הענישה הראוי לשני המקרים, בהתחשב בסוג הסם והכמויות שנמכרו נע בין 6 ל 18 חודשי מאסר.

ת"פ 22915-08-14 - החזקת נשק

החזקת נשק שלא כדין הינו מעשה בעל פוטנציאל קטילה המקים סיכון של ממש לשלום הציבור.

בע"פ 49/11 סלאימה נ' מדינת ישראל, נאמרו הדברים הבאים:

"בהחזקת נשק שלא כדין כרוך סיכון ניכר לציבור, הואיל וניסיון החיים מלמד כי לא אחת נעשה שימוש בנשק זה לביצוען של עבירות אחרות או לפעילות עוינת. למרבה הדאבה, תופעה זו היא נפוצה, ואת מחירה שילמו לא אחת בחייהם אנשים תמימים שלרוע מזלם נקלעו לזירה אלימה. בנסיבות אלו צריך העונש ליתן מענה גם להרתעת הרבים, היינו, שלכל יהיה נהיר כי עבירות מסוג זה עלולות להביא לכליאתם של מבצעהן".

בשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה בענישה של נאשמים שהורשעו בעבירות החזקת נשק ונקבע כי יש להשית ענישה מחמירה על מי שהורשע בעבירות נשק. עמדת הפסיקה היא כי שיקולי הגנה על שלום הציבור ועל בטחונו והצורך בהרתעה מחייבים החמרה בענישה כנגד מי שהורשע בעבירה זו (ראה: ע"פ 6985/12 **כאמל נפאפה אחמד נ' מדינת ישראל**, ע"פ 5120/11 **בילאל שתיווי נ' מדינת ישראל**; ע"פ 2251/11 **ג'מאל נ' מדינת ישראל**)

ברע"פ 2718/04 **אבו דאחל נ' מדינת ישראל** נקבע כי העונש הראוי בעבירה של החזקת נשק, גם אם מדובר בעבירה ראשונה הינו מאסר מאחורי סורג וברית, כאשר אורך המאסר ישתנה בהתאם לנסיבות העבירה ונסיבותיו האישיות של הנאשם:

"הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית-המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות".

בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה, כי במקרים דומים למקרה עסקינן הוטלו על נאשמים שהחזיקו נשק ותחמושת עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה:

בע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' מוחמד טאטור** (ניתן ביום 01.02.15) נדון ערעור על קולת העונש שהושת על נאשם שהורשע בעבירות נשק (רכישה והחזקה) (נשיאה והובלה) ועבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. באותו מקרה דובר באקדח שמרבית התחמושת שבו היתה תחמושת סרק ושהסיבה לביצוע העבירה היתה רצון לירות כדורי סרק בשמחות ולא מתוך "עבריינות טהורה". נוכח נורמטיביות המערער, חרטתו הכנה החליט בית המשפט לסטות מהמתחם שקבע, **שנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, ולהשית על המערער 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בית המשפט העליון החמיר בעונשו של הנאשם והשית עליו 8 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה ופסק:

"לא נתערב בנסיבות במתחם שקבע בית המשפט קמא, וכיוון שכערכאת הערעור איננו ממצים את הדין גם נלך כברת דרך לקראת המערער במובן המאסר בפועל... החלטנו להעמיד את המאסר בפועל על 8 חודשים, בניכוי ימי המעצר, ולדעתנו זה הרף הנמוך ביותר האפשרי בנסיבות".

בע"פ 1505/14 **אחמד לידאוי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4/11/14) נדון עניינו של המערער אשר הורשע בהתאם להודאתו, בעבירות נשק לפי סעיף 144(א) ו-(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין; מעשה פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והחזקת רכוש החשוד כגנוב.

באותו מקרה, קיבל המערער לידיו אקדח החשוד כגנוב ובו מחסנית מלאה בכדורים, כשאין בידו רישיון להחזקת נשק. במועד אחר, קיבל הנאשם 22 כדורים נוספים. המערער הטמין את האקדח בביתו כשהוא טעון.

בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה לאירוע כולו הנע בין 7 ל-24 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער 8 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

בית המשפט העליון הקל בעונשו של הנאשם נוכח גילו (בן 60 שנה), עבר פלילי שאינו מכביד, נטילת אחריות ובעיות רפואיות.

במקרה שבפני, מידת הפגיעה בערך המוגן הינה משמעותית. הנאשם החזיק רובה צייד ותחמושת נלווית. למרות הטענה לפיה החומרה שבהחזקת רובה צייד נמוכה מהחזקת נשק אחר, לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בכלי נשק שיש בו לפגוע ולסכן חיי אדם.

לאחר שקלול מידת הפגיעה בערך המוגן, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגת אני קובע כי מתחם הענישה לעבירה של החזקת נשק נע בין 8 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

במסגרת קביעת העונש אותו יש להשית על הנאשם רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן.

הנאשם כיום בן 22 שנה. בא מרקע משפחתי לא פשוט, נעדר תמיכה ויד מכוונת. בהיותו בתיכון נאלץ הנאשם לעזוב את מסגרת הלימודים לצורך סיוע בפרנסת המשפחה, ומאז עבד בעבודות מזדמנות שונות.

הנאשם מחד נטל אחריות על מעשיו, אך מנגד, הינו מצמצם מחומרתם. לנאשם נטיה לנהוג באימפולסיביות ללא שקילת ההשלכות הנגזרות ממעשיו.

הנאשם ביצע את עבירת הנשק בהיותו תחת תנאי מעצר בית בגין עבירות הסמים, ומאז, זה כ-9 חודשים הינו עצור בכלא הדירים. לא דווח על הפרות משמעת בכלא ולפי הידוע הנאשם אינו משתמש בסמים.

נתתי דעתי לגילו הצעיר של הנאשם, לכך שהינו נעדר עבר פלילי, לנטילת האחריות בכל התיקים, להבעת החרטה, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן וגורמי הסיכוי לשיקומו של הנאשם.

לאור השיקולים שהובאו לעיל, ראיתי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 24 חודשי מאסר בפועל.

תקופת המאסר תחושב מיום מעצרו של הנאשם

2. שבעה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 36 חודשים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות נשק או סחר בסם מסוכן.

ניתן צו להשמדת מוצגים

ניתן היום, 29/4/15 בנוכחות הצדדים